

του Δημήτρη Σταμούλη

Εργοδοτικά κόλπα για τσάμπα εργασία και μη καταβολή Δώρου, κυβερνητικές υποσχέσεις για αυξήσεις-ψίχουλα

Την περασμένη εβδομάδα, η Ε. Αχτσιόγλου έκανε μνεία για την «κορυφαία στιγμή της αύξησης του κατώτατου μισθού τον Ιανουάριο του 2019» τάζοντας και την κατάργηση του υποκατώτατου μισθού, αλλά σχεδόν αμέσως ο πρόεδρος των ξενοδόχων Γ. Ρέτσος τον επανέφερε από την... πίσω πόρτα! Λέγοντας ότι «ο ΣΕΤΕ ως κοινωνικός εταίρος έχει συμβάλει τα μάλα για την διατήρηση της συλλογικής σύμβασης εργασίας στον ξενοδοχειακό κλάδο το διάστημα 2012-2018» -με μηδενικές αυξήσεις ή έστω ψίχουλα 1%!-, ζήτησε να υπάρξει «ρύθμιση για τους νεοεισερχόμενους εργαζόμενους». Συγκεκριμένα πρότεινε την καθιέρωση ενός μισθού εισαγωγής στην ξενοδοχειακή αγορά, κατώτερου του κατώτατου μισθού, και μάλιστα χωρίς όριο ηλικίας, με ισχύ για 2 χρόνια! Ο κατώτατος μισθός που κυμαίνεται από 780 ως 850 ευρώ (μεικτά), βάσει της ΣΣΕ του 2018, είναι πολύ... υψηλός για έναν κλάδο, όπου τα κέρδη των 610 μεγαλύτερων ξενοδοχειακών μονάδων από 83,8 εκατ. ευρώ το 2015 ανήλθαν σε 125 εκατ. ευρώ το 2016, ενώ για το 2017 εκτιμάται ότι 200 ξενοδοχειακές επιχειρήσεις αύξησαν τα κέρδη τους κατά 51,6% και νέα άνοδος της κερδοφορίας αναμένεται στο 2018. Το «παραμύθι» των ξενοδόχων είναι γνωστό: ο «κατώτερος του... κατώτατου» θα αποτελέσει κίνητρο για τις τουριστικές επιχειρήσεις να προβούν σε προσλήψεις και θα δώσει δουλειά σε μακροχρόνια άνεργους.

Εάν αυτά σκαρφίζονται οι ξενοδόχοι για να διατηρήσουν όλα τα κέρδη για πάρτη τους, άλλοι εργοδότες από κλάδους όπως του λιανικού εμπορίου, της εστίασης, της καθαριότητας, των υπηρεσιών ασφάλειας, του εμπορίου, είναι ακόμα πιο θρασεείς, καθώς έχουν λανσάρει την απασχόληση... υπό δοκιμήν, ώστε να αποφεύγουν την ασφάλιση αλλά και την αμοιβή, κυρίως σε περιόδους αυξημένων αναγκών, όπως είναι οι ημέρες των εορτών. Δεν είναι τυχαίο ότι ανθούν πλέον οι ιδιόχειρες ταμπέλες «ζητείται υπάλληλος» έξω από καταστήματα για

μεγάλα χρονικά διαστήματα που δεν δικαιολογούνται όταν η επίσημη ανεργία είναι στο 20%. Οι καταγγελίες πληθαίνουν και αφορούν ανασφάλιστη και τις περισσότερες φορές χωρίς αμοιβή, «δοκιμαστική εργασία», μη καταβολή δώρου Χριστουγέννων, αλλά και εντατικοποίηση της εργασίας, με υπερωρίες που δεν δηλώνονται γιατί εμφανίζονται ως... διάλειμμα. Η συνήθης εργοδοτική πρακτική, σε κλάδους όπως εμπόριο και εστίαση, περιλαμβάνει δοκιμαστικές «προσλήψεις» που όμως δε φαίνονται πουθενά επισήμως, αφού οι εργαζόμενοι δεν υπογράφουν καμιά σύμβαση. Το χρονικό διάστημα της «δοκιμής» ποικίλλει από 3 έως 10 μέρες, κατά τις οποίες ο υποψήφιος εργαζόμενος απασχολείται ανασφάλιστος, αδήλωτος στο ΣΕΠΕ και ανύπαρκτος για τον ΕΦΚΑ. Μάλιστα, εκτιμάται ότι 3 στους 5 εργαζόμενους με αυτήν τη μορφή, στο τέλος απορρίπτονται ως μη κατάλληλοι, μην εισπράττοντας ούτε ευρώ!

Μια ακόμα καθιερωμένη εργοδοτική πρακτική τις ημέρες των εορτών είναι η μη καταβολή του δώρου των Χριστουγέννων. Σε πολλούς κλάδους (επισιτισμός, φροντιστήρια κ.α.) οι εργαζόμενοι υπογράφουν ότι το έλαβαν αλλά είτε δε γίνεται καμιά σχετική πληρωμή, είτε οι εργοδότες, για να αποφύγουν το αυτόφωρο, πιστώνουν το σχετικό ποσό στον τραπεζικό λογαριασμό του εργαζομένου και στη συνέχεια το ζητούν πίσω, ενίοτε και με συνοδεία... μπράβων σε ATM! Ένα άλλο εργοδοτικό τρικ είναι ο λογιστικός συμψηφισμός του ποσού με έναν μισθό που ο εργαζόμενος φαίνεται πως έχει πάρει ως προκαταβολή.

Βέβαια η κυβέρνηση, παρά τις φιλεργατικές κορώνες της, υπηρετεί με στοχοπροσήλωση τα συμφέροντα του κεφαλαίου, που μετά από τρία χρόνια «αριστερής» διακυβέρνησης βλέπει τις 500 πιο κερδοφόρες εταιρείες να εμφανίζουν συνολικά κέρδη προ φόρου της τάξης των 7,2 δισ. ευρώ το 2017 και αύξηση της καθαρής κερδοφορίας κατά 25,8%. Αυτούς αφορούν οι «θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης» για τους οποίους μιλά η υπουργός Εργασίας, και όχι το εργατικό εισόδημα ή τα ποσοστά ανεργίας. Άλλωστε, σύμφωνα με την διεθνή οργάνωση εργασίας, οι πραγματικοί μισθοί στην Ελλάδα μειώθηκαν και το 2017 κατά 3,5% σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος, μείωση που είναι η μεγαλύτερη από το 2013 αλλά και η μεγαλύτερη στην Ευρώπη για το 2017. Τη δεκαετία 2008-2017 οι πραγματικοί μισθοί στην Ελλάδα μειώνονταν 3,1% τον χρόνο κατά μέσον όρο.

Όσον αφορά το... success story της κυβέρνησης με τις 300.000 νέες θέσεις εργασίας από το 2015 έως σήμερα, η αλήθεια είναι άλλη. Μόνο τον περασμένο Νοέμβριο 2018, έγιναν 229.000 απολύσεις έναντι 196.000 προσλήψεων. Στο 11μηνο 2018, έγιναν 2,3 εκατ. απολύσεις και 2,4 εκατ. προσλήψεις, δηλαδή πρόκειται για ένα γαϊτανάκι εργασίας-ανεργίας, με κύριο στοιχείο την ανακύκλωση των ανέργων. Μάλιστα στις προσλήψεις αυτές, μόλις το 45,8% είναι πλήρους απασχόλησης, το 41,5% είναι μερικής και το 12,64% εκ περιτροπής.

Μόνο τον περασμένο Νοέμβριο η μερική απασχόληση ξεπέρασε την πλήρη -44,12% έναντι 42,5%- ενώ στο 13,29% ανήλθε η εκ περιτροπής απασχόληση. Από την άλλη, η Eurostat δίνει «πρωτιά» στην Ελλάδα που κατέχει τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας στους νέους, με το 36,6% των νέων, ηλικίας έως 25 ετών, να είναι εκτός εργασιακού στίβου.

Τον εμπαιγμό κυβέρνησης και εργοδοτών ανέδειξαν την Πέμπτη νέοι και νέες από επτά εργατικές συλλογικότητες σε οκτώ τουλάχιστον πόλεις (Attack, Λάντζα, Εμπάργκο, Radical IT, Αγωνιστική Ενότητα ιδιωτ. εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης, Αγωνιστική Παρέμβαση ιδιτ. υπαλλήλων Ιωαννίνων-Πρέβεζας, Δίκτυο Ανέργων & Επισφαλώς εργαζομένων Θεσσαλονίκης, Generation 400), οργανώνοντας πανελλαδική ημέρα δράσης και κεντρικό σύνθημα «το Δώρο των Χριστουγέννων δε χαρίζεται!». Στην Αθήνα συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στο υπουργείο Εργασίας και ακολούθησε πορεία προς το Μοναστηράκι, στη Θεσσαλονίκη έγιναν αποκλεισμοί καταστημάτων και πορεία στην Τιμισσκή, ενώ εξορμήσεις έγιναν σε Πάτρα, Γιάννενα και Βέροια. «Φέτος το δώρο των Χριστουγέννων θα το πάρουμε εμείς! Να δείξουμε στους εργοδότες ότι θα αγωνιστούμε μέχρι να συμμορφωθούν είτε το θέλουν είτε όχι!», τόνισαν στο σχετικό κάλεσμά τους. Τέτοιες πρωτοβουλίες είναι σημαντικό να κλιμακωθούν και γενικευθούν μαζί με το μαχόμενο ταξικό εργατικό κίνημα, ώστε να έρθουν στο προσκήνιο τα εργατικά συμφέροντα με πραγματικούς και μαζικούς αγώνες.

Πηγή: prin.gr